

[P. M. Dam.]

men det virker først og fremmest udemokratisk, naar man siger, at i Begyndelsen af en Lagtingssamling, der har 3 Aar tilbage, skal det ske, at inden 3 Maaneder skal denne Ordning være omstyrtet. Og er det saaledes, at man ikke vil bøje sig for et Flertal, ikke være loyal over for et Flertal, ikke vil arbejde med Ildhu og Sjælstyrke for et Folks Fremtid inden for Lovens Rammer, der nu engang er gældende? Derom maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen — vi har Grund til at spørge, og vi maa forlange Klarhed. Heller ikke vi paa Færøerne er til Sinds at tage imod en hvilken som helst Form og finde os i alt; ogsaa vi paa Færøerne, der er Medlemmer af Flertallet, er rede til at tage en Kamp op, som Færinger, som Nordboere, som et frit Folk, først og fremmest som et demokratisk Folk, vi faarsaa at se, hvem der faar Ret, hvem der kommer til at sejre, den anden Part eller vi. Det ærede Medlem fra Færøerne skal ogsaa fra denne Talerstol høre, at Modstandsviljen ikke bliver mindre ved Undsigelser, ikke bliver mindre ved Forstaaelsen af, hvad der staar paa Spil, hvad det drejer sig om, hvilke aandelige og andre Værdier det drejer sig om. Det er ikke længere saadan i denne Verden — jeg skulde sige i Norden —, at kun den primitive Magtstilling gælder, man har Forstaaelsen af, at Frihed betyder mere end bare dette at staa isoleret. Frihed er betinget af et Samarbejde, national Frihed, Selvbestemmelsesret, og i Erkendelse af, at det er saadan, er det en Livssag, en Livsopgave for mig og de Færinger, der følges med mig, at være med til at finde en Form, som garanterer, at vi fremdeles hører med til Norden. Der skal Kontinuitet i Samlivet, at vi ikke skal knække over. Det er af den allerstørste Betydning at bevare den aandelige Tradition.

Vi faar saa vedtage denne Ordning. Der er et Flertal for den paa Færøerne, og i Demokratiets Navn har jeg Ret til at gøre mig til Talsmand for dens Vedtagelse, og jeg ønsker at anbefale den til Vedtagelse.

Vedrørende de enkelte Punkter, som det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen kom ind paa, skal jeg sige, at Punkt 1 netop er saa smukt og stærkt i mine Øjne og for mine Følelser — jeg understreger det sidste, dette, at Færøerne hedder Færøerne, og at man har en omskreven Form: Et selvstyrende Samfund. Det definerer netop det, der skal defineres og siges. En Koloni, et Amt, eller hvad det nu kan være af Definition, man har i statsretlig Hen-

seende, er langt fra saa udtømmende som dette: Føroyar, Færøerne, et selvstyrende Samfund — der er ikke noget at tage fejl af.

Med Hensyn til Punkt 2 vedrørende Færingernes erhvervsmæssige Interesser og Handelsinteresser har jeg tidligere udtalt mig og skal henvise dertil, men dog tilføje, at jeg synes, Stillingen er stærk for vort Vedkommende. Det er nemlig i Bemærkningerne til Styrelsesforslaget udtrykkelig sagt, at man fra dansk Side anser det for ganske nødvendigt og paakrævet, at Færingerne fører direkte Forhandling f. Eks. om Ferskfiskkvotasørgsmaalet i England og direkte Forhandling med Island om livsvigtige Interesser. Det er paa denne Maade det er ordnet; hvor vi er ensidigt interesseret, der er hele Fordelen paa vor Side, og jeg ønsker at erkende det og takke for det, for der kunde tænkes Komplikationer der, der kunde tænkes Modsetninger der, men man har været saa kulant, saa forstaaelsesfuld fra Danmarks Side, at man siger: Paa disse Omraader, det forstaaer vi, skal Færingerne ordne deres Forhold ved direkte Forhandling. Ogsaa paa andre Omraader kan man gøre det, for der er ikke sket nogen Begrænsning, men paa den anden Side, hvor vi kommer til at forhandle i Fællesskab, er det os, der i Grunden har hele Fordelen. F. Eks. kan Saltfisk og Klipfisk — det nytter ikke at nægte, hvorfor skal man gøre det? — vanskelig afsættes i Italien, i Grækenland, i Spanien, i de sydeuropæiske Lande uden Kompensationer, og er Færingerne i Stand til at købe tilsvarende? Det er Spørgsmaalet, og hvorfor skal vi ikke indrømme, at Forholdene ligger saaledes, at vi er ikke i Stand til det, og hvorfor skal vi ikke indrømme og takke for, at det kan ordnes saadan, at man fra dansk Side kompenserer, at man fra dansk Side køber det, der skal købes. Vi har den Glæde, haaber jeg i alt Fald, ogsaa at gøre Danmark en Tjeneste der, idet vi har Produkter, der kan skaffe Valuta til Indkøb af Artikler, som man har Brug for her, men det er netop det gensidige Samarbejde paa dette Omraade, der er det stærke og det tiltalende.

Jeg har fuld Tillid til, det ønsker jeg at understrege, at man fra Administrationens Side, fra Regeringens Side herved i Danmark fuldt ud loyalt vil fortolke og udlægge denne Styrelsesordning, saaledes som vi nu har ment den, saaledes som det er kommet til Orde i den færøsk-danske Delegation. Det er paa denne Tillid jeg bygger. Livet er nu engang saadan, at skal vi starte et Samarbejde i Mistillid, saa er det, selvfølge-